

ז'וז'ו עמד אבא בגיל 17

נסתו של ז'וז'ו מהופעותיו בלהקה. היו שני הילדים עם הבובה נידונים לחרפת רעב.

ליבה של ג'וליט ביטון לא עמד לה לראות את בתה במצבה האומלל. במאמצים רבים הצליחה לשכנע את חתנה לעזוב את העבודה אצל אביו. לעבור לע" בוד כרפד באחד מבטיסי צה"ל. שם עבדה היא עצמה כמלצרית.

עתה, החלה תקופה קצרה של אושר. ז'וז'ו עבד כאזרח עובד צה"ל. הביא את המשכורת החודשית במלוואה הביתה. אש" תו היפהייה בת ה-15. ניהלה משק-בית

את האמת. מסבירה סילביה. בכל זאת אני התחתנתי עם בחור שאהבתי. הפסקתי ללמוד. וכל הבושות של הריון — או איך יכולתי להגיד לאמא את האמת. שהוא לא בעל טוב אלי? כשהיא שאלה אותי מה העניינים. אמרתי לה ש" הכל בסדר. אבל לבד, ככה, בכיתי נורא. והתביישתי מכל העולם.

ז'וז'ו הקים או להקה של פופ, בשם נשמות האש. הוא מתופף שם, והם התחילו להופיע בערב בכל מיני מקומות בכל האזור. אז כשהייתי הולכת איתו

להופעות. היינו אוכלים. אבל כשרציתי משהו מיוחד, כמו תפוחי-עץ או בננות. שאוהבים לאכול בהריון. או סתם דברים טובים שהתחשק לי לאכול — לא היה לי כלום. וז'וז'ו בכלל לא הבין שהוא עושה לי רע על הלב.

ג'וליט נסעה לרחובות ובאה בטענות ל" מחותנים שלה: "אתם הבטחתם שתפרנסו ותטפלו בילדה שלי? צעקה עליהם. "אני זה טיפול זה? למה אתם לא נותנים לו כסף שהוא יתן לה. שתהיה עקרת-בית טור בה ותבשל ותהיה אשה טובה?" טוענת הוריו של ז'וז'ו זילזלו ב" טוענת ג'וליט. "פתאום הבנתי שהם רצו רק שהבן שלהם יתחתן כי פחדו שאם לא, אז הוא ייכנס לבית-סוהר. הם גם אמרו לי ככה.

זה נורא הרגיו אותי. אמרתי שיתנו לי את כל הדברים שקניתי לילדה שלי לחתונה שלה. אז הם אמרו שכל הדברים נגנבו להם מהבית, ואם זה לא מוצא חן בעיני, אני יכולה לדפוק את הראש בקיר. כולם התנפלו עלי וגירשו אותי.

זרע השינאה משתולל

א? תוך רקע זה נולד התינוק. דויד. בשבועיים הראשונים לאחר הלידה, התגוררה המשפחה הצעירה בבית הורי הבעל. אך זרע השינאה כבר גורע. "כל פעם כשביקשתי משהו, לא נתנו לי. בכך לל לא התייחסו אלי". מאשימה סילביה. "כל היחס שלהם, שהיה פעם טוב אלי — נעשה איום. כאילו זה לא אותם אנשים". לאחר שלושה שבועות בלתי נסבלים, ברחו הילדה-האמא מבית הורי בעלה, הגיעה בחצות לילה, עם התינוק הרך בורעותיה, לבית אמא בקריית-מלאכי. האם, אשר גישאה בינתיים לצבעי מקומי בשם יוסף ביטון. אמרה לבעלה הטרי בפשטות: "לילדה שלי אין בית, ואנחנו צריכים לספל בה".

לאחר ימים אחדים, הגיע ז'וז'ו בעקבות אשתו. חברת עמידר נענתה להפצרות ה" סבתא. ותמורת אלף ל"י איפשרה למשפחה הצעירה להיכנס לדירה ברחוב קיבוץ גלוריות — בשכונת לג'וליט ויוסף ביטון.

רגע קצר של חיים יפים

ז'וז'ו המשיך לעבוד במרפדה של אביו ברחובות. להופיע בערבים עם נשמות האש שלו. וההיסטוריה של חוסר ה" כסף חזרה על עצמה. מסיבה בלתי-מובנת. סירב אביו לשלם לו משכורת. לולא הכי

נשעת עם בנה בן השנה וחצי. כשהיא לבדה — גמונה משמאל, על מירפסת דירת אמא בקריית אמין כי הנערה בעלת חפנים הילדותיות, אמא.

— מושג אותו לא למדה בבית-הספר היסודי: די: אשה נטושה.

סילביה נמלאת מרירות. חלום אהבתה הראשונה התפוצץ סופית כבועת סבון. בלילות בדידות ארוכים זכרה את חלומות הילדות שלה שנגזרו: "אני רציתי תמיד להיות דוגמנית או מורה להתעמלות, והוא הרס לי את החיים שלי. עכשיו אני רוצה ללמד אותו לקח. אפילו שאני קטנה, אני רוצה להראות לו ולהורים שלו שאני אפשר לעשות צחוק ממני".

מישהו סיפר לה שאשה שנישאה עליידי בעלה, זכאית לתבוע ממנו דמי-מוזנות. סילביה החליטה להגיש את תביעתה: "אני יודעת שז'וז'ו מרוויח מהעבודה שלו ב" מרפדה אצל האבא שלו 600 ל"י לחודש, ואחרי הצהרים הוא מרוויח 400 ל"י בחנות הדקורציה של האמא שלו. ומההופעות שלו בלהקה הוא עושה עוד כסף. אז הוא בתח" לט יכול לשלם לי דמי מוזנות!"

לקטינה — אין זכויות

עם חשבון זה, הגישה תביעת מזון נזה על 1200 ל"י לחודש. בינתיים, החלה לוקחת הלוואות ממכרים כדי לקנות אוכל. "אמרתי בחנויות שבעלי ישלם בשי" ביל הכל. הייתי בטוחה שאני אקבל דמי מוזנות". היא טוענת במרירות.

ביום הראשון השבוע התייצבה סילביה ואמה בבית-המשפט המחוזי בתל-אביב. השופט המחוזי אלישע שיינבוים, הידוע כ" פוסק לפי ההלכה, עיין בתביעה, פסק, לפי ההלכה: "קטינה מתחת לגיל 18, אפילו אם היא נשואה ואם לילדים, אינה יכולה להגיש תביעה כלשהי לבית-המשפט. בשל היותה קטינה".

לא התקיים כל דיון. לא ניתנה לסילביה כל הזדמנות להשמיע את תביעתה. כך, באחת, נותרה לילה בת 15 בודדה עם תינוק — כשהמדינה מסרבת לבוא ל" עזרתה.

השבוע, שרר הייאוש בבית משפחת בי" טון. רק הפעוט בן-השנה וחצי חייך אל העולם, כשהוא אינו מבין מה עולם זה מעולל לחייו הרכים. הסבתא הצעירה יש" בה מקוננת: "אוי ואבוי לי, לילדה שלי, לחיים שלנו". בעלה, הסביב-לכורח, ישב דומם, מחזיק בידיו את הפעוט הקורא לו "אבא". ואמו של התינוק, בעינים אדור מות, הטיחה כלפי העולם:

"מה אעשה עכשיו? יש לי המון חובות, והחיים שלי הרוסים לגמרי. מה יהיה בכך לל מהחיים שלי? אני אוהבת את הילד שלי, ורוצת להיות אמא טובה.

"אבל איך אפשר להיות אמא טובה כש" אין כסף בשביל אוכל?"

הסבתא אמה של סילביה, ג'וליט ביטון, העובדת כמלצרית בבטיסי צה"ל, עם ז'וז'ו, התינוק של בתה בת ה-15 וחצי. בתמונה למעלה: ז'וז'ו וסילביה עמר ביום נישואיהם.

מסודר. התאהבה בתפקידה החדש כאם לדודו. למרות שדירתם היתה ריקה מ" רהיטים, הצליחה האשה הקטנה לנהל חיים מסודרים ויפים.

"אבל ז'וז'ו המשיך לנסוע לבקר את ההורים שלו. והם השפיעו עליו להיות רע אלי". מקוננת סילביה. "יום אחד הוא פשוט התפטר מהעבודה בצה"ל, וחזר ל" הורים שלו. הוא לא רצה לגור בקריית מלאכי, ואמר שאנחנו יכולים להמשיך לחיות יחד רק אם אחזור איתו להורים שלו.

אבל אני לא רוצה לגור עם ההורים שלו. שבכלל לא איכפת להם עלי. כשי" אמרתי לו ככה, הוא אמר: "אז עכשיו אני עשה לך ימים שחורים". ולא חזר יותר אלי וילד שלינו".

הוא הרס לי את החיים

ה חיה לפני שישה חודשים. מושג חדש חדר לעולמה של האם בת ה-15